

Stopping the *Kohen* Before the Second *Aliya*

Q

The *gabbai* did not realize that a *levi* was present in *shul*, and he therefore called on the *kohen* to get the second *aliya* in addition to the first one he had just received. As the *kohen* was starting the second *aliya*, the *levi* made his presence known. Was the *levi* supposed to replace the *kohen*?

2. ערוך השולחן אורח חיים סי' קלה סעי' טו

אם נכנס כהן לבית הכנסת אחר שהישראל התחיל לברך ברכת התורה, אינו פוסק אבל אם רק עלה או אפילו אמר ברכו את ד' המבורך יניח להכהן לברך הברכה, דברכו לא הוי התחלה עד שיאמר ברוך אתה ד'. ונראה לי דהכהן אין צריך לומר עוד פעם ברכו אלא מתחיל ברוך וכו'.

1. שולחן ערוך אורח חיים סי' קלה סעי' ו-ח

ו] אם נכנס הכהן לבית הכנסת אחר שהתחיל הישראל לברך ברכת התורה, אינו פוסק, אבל ברכו לא הוי התחלה, ועומד הישראל בתיבה עד שישלימו כהן ולוי ואז יקרא....

ז] אם היו כהן ולוי בבית הכנסת, וקרא הכהן וסבור שאין שם לוי והתחיל לברך ברכת התורה שנית, אין מפסיקין אותו.

ח] אם אין לוי בבית הכנסת, כהן שקרא ראשון מברך שנית במקום לוי, אבל לא כהן אחר, כדי שלא יאמרו שהראשון פגום.

משנה ברורה שם ס"ק כ, כא, כח

כ] אינו פוסק – כדי שלא תהיה ברכה לבטלה, ועוד דלא נחשב פגם להכהן, דיתלו שלא היו שם בשעה שקראו להישראל, או שמא שגגה היא שסברו שאינו שם ... ואחר הישראל לא יעלה הכהן, דיש לחוש לפגמו, שיאמרו שאינו כהן מדקרא אחר ישראל:

כא] לא הוי התחלה – דאין זה לבטלה דהרי ענו הקהל ברוך יי המבורך לעולם ועד, ואפילו הכי, חוזר הכהן ואומר ברכו

כח] אבל לא כהן אחר – והוא הדין שלא יקרא ישראל במקום לוי, כדי שלא יאמרו על הראשון שאינו כהן, או שהוא פגום מדלא קרא אחריו לוי, וגם שיטעו על הישראל הזה שהוא לוי:

מגן אברהם שם ס"ק ח

ברכו לא הוי. משמע דאם התחיל לומר ברוך אתה יי הוי התחלה, ואף דיכול לסיים: "ברוך אתה יי למדני חקיד", מכל מקום אינו נכון